

रत्नकाञ्चनचित्राढ्यं वेदिकाभोगविसतरं । वज्रध्वजेन महता काञ्चनेन विराजितं । ६८८
 हेमदण्डपताकाढ्यं वैदूर्यमणिकुवरं । युक्तमश्वसहस्रेण रथं पररथाहजं ।
 लोहजालैश्च सज्जनं चित्रभक्तिविराजितं । रथमध्यगतो वीरः ससन्ध्य इव भास्करः ।
 नानाप्रहरणाकोणं रथं हेमपरिष्कृतं ।
 वक्ष्यं तथोरम्बुदमिन्द्रवर्णव्यानद्धमुत्काननतुल्यतेजाः । किरीटमूर्द्धाऽर्कज्जटाशनाभः कर्णौ तथा कुण्डलयोज्ज्वलनौ ।
 धूमवर्णो महाकाया रक्ताक्षो विजयाननाः । नानाकवचिनः सर्वे दैत्यदानवराक्षसाः । ६८९
 खड्गचर्मधराः केचित् केचित्क्षुणीरसंवृताः । शक्तिहस्तास्तथा केचिच्छूलहस्तास्तथाऽपरे ।
 गजवाजिरथौघैश्च चालयन्तश्च मेदिनीं । निर्ययुर्नगराच्छूराः सुसन्नद्धाः प्रहारिणः ।
 वृत्तो दैत्यगणैः सार्द्धं नरकः कालसन्निभः । भेरीशङ्खमृदङ्गानां पणवानां सहस्रशः ।
 वाद्यमानं स शुश्राव जीमूतनिनदोपमं । यतः कृष्णस्ततो गत्वा सर्वे ते विजयाननाः ।
 परिवार्य गुरुत्मानं सर्वेऽयुध्यन्त सङ्गताः । महता च्छादयामासुः शरवर्षेण सैनिकाः । ६९०
 शक्तिशूलगदाप्रासांसोमरान् सायकान् बह्वन् । आकाशं छादयामः सुर्विमुञ्चन्तः सहस्रशः ।
 कृष्णः कृष्णाम्बुदाकारः शार्ङ्गं गृह्य धनुस्ततः । विस्फार्य सुमहत्पापं धनुर्जलदनिखनं ।
 व्यसृजच्छरवर्षाणि दानवानां जनार्दनः । शरवर्षेण तत् सैन्यं व्यद्रवत्तु महाहवात् ।
 तद्युद्धमभवद्गौरं घोररूपेण रक्षसा । भग्नव्यूहाश्च ते सर्वे कृष्णवाणप्रपीडिताः ।
 केचिच्छिन्नभुजाश्चैव च्छिन्नयोवाशिराननाः । केचिश्चर्कैर्दिधाभिन्नाः केचिदाणार्द्धितोरसः । ६९१
 केचिद्विधाकृताः शक्त्या गजाश्वरथवाहनाः । केचित् कौमोदकीभिन्नाः शङ्खशक्तिविदारिताः ।
 एवं विप्रेयिता सर्वा गजाश्वरथवाहिनी । तत्रासीत् नरकेणस्य युद्धं परमदारुणं ।
 यत् समासेन वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु । त्रासनः सुरसंघानां नरकः पुरुषोत्तमं ।
 योधयामास तेजस्वी मधुवन्मधुसूदनं । क्रोधरक्तान्तनयनो नरकः कालसन्निभः ।
 जग्राह कार्मुकं वीरः शक्रचापमिवोच्छ्रितं । ततोऽर्ककिरणप्रख्यं वाणं जग्राह केशवः । ६९२
 दिव्येनास्त्रेण समरे पूरयामास तं रथं । उत्तमास्त्रं महापातं मुमोच नरको बली ।
 वज्रविस्फुर्जिताकारमायान्तं वीक्ष्य केशवः । चिच्छेदास्त्रं महाभागशक्रेण पुरुषोत्तमः ।
 व्यहनन् सारथिश्चास्य शरैकेण जनार्दनः । सरथं सध्वजं साश्वं जघान दशभिः शरैः ।
 तनुत्रैव चिच्छेद शरेण मधुसूदनः । ततो विमुक्तकवचः सर्पस्यैव तनुर्यथा ।
 हताश्वो विरथो वीरो वितनुत्रश्च दानवः । जग्राह विमलज्वालं लोहभारार्पितं दृढं । ६९३
 आविध्य सहसा मुक्तं शूलमिन्द्राग्निप्रभं । तदापतत्तु संप्रेक्ष्य शूलं हेमपरिष्कृतं ।
 दिधाच्छिन्नं क्षुरप्रेण कृष्णेनाहुतकर्मणा । तद्युद्धमभवद्गौरं घोररूपेण रक्षसा ।
 उत्तमास्त्रं महापातं नरकेण महात्मनः । मुहूर्तं योधयामास नरकं मधुसूदनः ।
 अथेयचक्रशक्रेण प्रदीप्तेनाकरोद्विधा । चक्रद्विधाकृतं तस्य शरीरमपतद्भुवि ।